

teres, saa længe er et konstitutionelt Liv en Umulighed. Naar en provisorisk Finanslov kan gives, mangler i enhver kritisk Tid det Hovedbaaben, hvorpaa det kommer an for den lovgivende Forsamling." Mindretallet ser ikke rettere, end at de Erfaringer, vi have gjort siden 1885, i fuldt Maal have stadfæstet hine og lignende Forudsigelser. Der er sikkert ingen, der vil benægte, at der har været en god Vilje hos de lovgivende Myndigheder til at bringe det mest mulige Udbytte ud af Lovgivningsarbejdet, men de uregelmæssige Tilstande, under hvilke der arbejdes, have i mange Maader hæmmet og vanskeliggjort Arbejdets Udbytte, der tilmed paa Grund af den bestaaende Tilstand modtages med Mistillid af betydelige Dele i Befolkningen. — Statsregnskabet for 1891—92 saa vel som de nærmest foregaaende Aars Regnskaber og de over samme afgivne Betænkninger bære tilstrækkelig Vidnesbyrd om, at den Kontrol, der ifølge Grundloven skal og bør være tilstede med hele den finansielle Styrelse, savnes. Derfor er det jo ogsaa en Kendsgerning, at den Kassebeholdning, der var tilstede den 1ste April 1886 stor 62,495,996 Kr. 30 Ø., nu er næsten forbrugt. Efter Statsrevisionens Betænkning Side 99 er der en virkelig Tilbagegang i Finansaaret af 6,355,141 Kr. 8 Ø. Heri er endda næppe medregnet Mellemværendet med Vestindien, hvor der jo stadig er betydeligt finansielt Underflud. Forsvarsudgifterne have i Provisoricaarene efter Landets Forhold og finansielle Kræfter slugt aldeles urimelige Summer, som for en stor Del ere anvendte uden Rigsdagens Samtykke og endog saa imod det ene Tings bestemte Nægtelse. Selv de civile Ministeriers Udgifter ere sikkert paa mangfoldige Punkter højere, end de vilde være, dersom vi befandt os under regelmæssige finansielle Tilstande. Mindretallet skal derfor baade af formelle og reelle Grunde opfordre Landstinget til at tiltræde Statsrevisorernes Harald Holms og Clausens Indstilling og nægte sin Godkendelse af det afslagne Statsregnskab for 1891—92.

Hvad angaar Detaillen, særlig Revisorernes Specialbemærkninger, finder det samlede Udvalg, næst i øvrigt at henvise til Betænkningen, sig foranlediget til at henlede Landstingets Opmærksomhed paa følgende Punkter:

I Betænkningen S. 111—112 om Udenrigsministeriets Embedsmænd og Betjente hedder det:

„Paa samtlige Underkonti ere de anslaaede Summer nøjagtig udgivne.“

— — — — —	
„Understøttelserne have været:	
Til Kalligraf Nagel	235 Kr.
- cand. phil. Sonasøn	125 —
- Kammerassessor Dvergaard	135 —
- Kammerassessor Stub	125 —
- Kyrhøder Rjettings Enke	140 —
- Bud Kjærø Enke	220 —
- Bud Hansen	20 —
	Sum . . . 1,000 Kr.

Angaaende Understøttelserne har man forespurgt hos Ministeriet om de opførte Personers tidligere eller nuværende Tjenesteforhold, og da det deraf fremgaar, at de fire første ere faste Kopister i Udenrigsministeriet, er Kontoen saaledes for deres Bedkommende benyttet til en Vønningsforbedring, hvilket Statsrevisorerne ikke finde i sin Orden."

Udvalget kan tiltræde Statsrevisorernes Bemærkning.

I Bemærkningerne Side 111—112 om Konsulatudgifterne hedder det bl. a.:

„Bedrørende Statsregnskabet for 1890—91 har Ministeriet under 25de Oktober 1892 fremsendt nogle Oplysninger angaaende Konsulatudgifterne i London, Christiania og Alexandria og da navnlig Kontorholdsudgifterne ved Generalkonsulatet i Hamborg. Ministeriet forklarer, at Grunden til disse Oplysningers sene Fremkomst er den, at man ønskede ved en indgaaende Arkivundersøgelse at konstatere, hvilket Aar den til Kontorholdet i Hamborg sjerdingaarlig opførte Sum af 600 Mark første Gang blev afholdt. Denne Undersøgelse har omfattet 40 Aar tilbage, og Ministeriet mener, at den skrives sig fra den Tid, da der i Hamborg fandtes et